

Для успешной реализации процесса реструктуризации предприятия необходимо применять такие инструменты и методологические подходы, которые позволили бы выработать системные и комплексные решения.

Результат анализа существующих методических подходов к реструктуризации предприятия свидетельствует, что подавляющее их большинство состоит из стандартного перечня похожих по содержанию этапов и управленческих функций, которые отличаются лишь последовательностью выполнения. Но реструктуризация, по своей сути, является сложной процедурой комплексной оптимизации системы функционирования предприятия в соответствии с требованиями внешней среды, поэтому выработка альтернативных действий в случае неудачи на одном из этапов реализации реструктуризации и видение конечного желаемого результата должны стать обязательным условием и гарантией успешного ее проведения.

Именно поэтому, реструктуризация должна иметь общую цель, пронизывающую все уровни управления, подчиняющую все работы по оптимизации деятельности предприятия, находящую отражение во всех элементах системы управления и позволяющую, в конечном итоге, сформировать способность предприятию адаптироваться и эффективно функционировать в условиях конкурентной среды.

ТРАНСФОРМАЦІЯ АВТОТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ: ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Ніколаєв С.О.

*Наукові керівники: Мельник Л.Г., д.е.н., професор; Маценко О.М., к.е.н., доцент
Сумський державний університет*

Автотранспорт займає одне з провідних місць у споживанні енергетичних ресурсів. Крім того, при споживанні автомобілями палива нафтового походження у повітря потрапляє значний обсяг шкідливих речовин. Сьогодні від 39 до 63% забруднення навколишнього середовища припадає на автомобільний транспорт. Підхід до вирішення даних проблем полягає в трансформації та сестейнізації автотранспортних систем.

Досягнення Третьої і Четвертої промислових революцій відкривають нові перспективи екологічно обумовленої трансформації і сестейнізації транспортних систем. У числі ключових напрямів сестейнізації транспорту можна виділити:

- електрифікацію транспорту;
- використання нових джерел енергії (перш за все водню);
- використання нових видів транспортних засобів і їх гібридизацію;
- роботизацію транспортних засобів;
- заміщення матеріальних переміщень інформаційними;
- удосконалення транспортної логістики [1].

Чимало уваги суспільство сьогодні приділяє роботизації транспортних засобів, а саме розробленню безпілотних модулів для управління автомобілем. Безумовно, розвиток безпілотного транспорту перебуває тільки на його початковій стадії і залежить від подолання значного числа проблем: технічних і соціальних. Вони пов'язані з удосконаленням технологічної основи, звиканням людей, опором суспільства новому, що руйнує усталений уклад життя і порушує існуючий товарно-грошовий метаболізм економічних систем.

Однак роль безпілотного транспорту слід розуміти правильно. Він впроваджується не просто для того, щоб поліпшити окремі сторони життя суспільства. Його прихід – вимушений захід, щоб вивести людство з глухого кута, в який воно потрапило і впритул підійшло до соціально-екологічної катастрофи. Зовнішніми проявами цього тупика є: колосальне забруднення середовища та кілометрові пробки на автомагістралях, що тромбують простоями транспортні потоки, приносячи значні збитки. Безпрецедентна аварійність існуючих транспортних систем щорічно забирає життя понад одного мільйона землян. Слід також відзначити колосально низьку ефективність використання транспортних засобів, що не перевищує кількох відсотків.

Як і раніше очікує вирішення низка проблем: технічних (підвищення безпеки), юридичних (встановлення відповідальності за можливе нанесення збитку), соціальних (втрата робочих місць, пов'язаних з водінням транспортних засобів), етичних (прийнятність вибору автопілотом жертв в критичних ситуаціях – якщо їх не можна уникнути в принципі) і інші.

Однак вже сьогодні можна бачити ті переваги безпілотного транспорту, які обіцяють якісно змінити стан транспортних процесів і життя людей:

- кардинальна мінімізація ДТП і людських жертв;
- зниження вартості транспортування вантажів за рахунок економії на заробітній платі і часу відпочинку водіїв;
- зниження кількісної потреби в транспортних засобах;
- підвищення пропускну здатності доріг за рахунок зниження кількості транспортних засобів завдяки їх оптимальному завантаженню;
- розвантаження людини від необхідності виконувати роботу по управлінню транспортним засобом заради можливості виконувати більш творчу роботу;
- підвищення ефективності використання транспортних засобів (в автопілотному варіанті їх завантаження зростає з 10–50% до 100%);
- зниження ризику для людей у разі доставки вантажів в небезпечних зонах або небезпечних умовах;
- зниження екологічного навантаження за рахунок оптимізації парку транспортних засобів і їх переведення на альтернативні види енергії.

Сьогодні майже всі провідні компанії, пов'язані з виробництвом та наданням послуг автотранспорту, ведуть дослідження в області конструювання систем автопілотування і забезпечення безпілотного керування транспортними засобами.

Прихід в наше життя безпілотного транспорту фактично є першою хвилею Четвертої промислової революції, що накочується на людство. В ній основне навантаження з фізичної праці починають брати на себе машини. Це змушує переглянути багато усталених понять життя і діяльності людини в бік переходу від пріоритету трудових функцій людини до пріоритету її особистісного розвитку.

Література:

1. Мельник Л.Г. Промышленные революции : учебное пособие / Л.Г. Мельник, А.М. Маценко, И.Б. Дегтярева, А.В. Кубатко. – Сумы : Университетская книга, 2017. – 160 с.

ПРАВОПОРУШЕННЯ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ КРИЗОВИХ ЯВИЩ В ЕКОНОМІЦІ ТА СУСПІЛЬСТВІ

Невірець Т.М.

*Науковий керівник: Шевченко І.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Правопорушення – це неправомірне (протиправне) суспільно-шкідливе винне діяння (дія чи бездіяльність) деліктоздатної особи, за вчинення якого особа може бути притягнута до юридичної відповідальності [1].

При цьому правопорушення поділяються на злочини і проступки.

Особливу небезпеку становлять злочини – діяння людей, які посягають на найбільш важливі суспільні відносини, які склалися і є визнаними та прийнятними в суспільстві, внаслідок чого вони охороняються кримінальним законом [2].

Зростання кількості правопорушень і рівня злочинності є важливим індикатором кризових явищ в економіці та суспільстві.

Як свідчать дані Державної служби статистики України [3], нині в Україні спостерігається зростання рівня злочинності.

Як бачимо з рис. 1, динаміка зміни кількості злочинів в Україні має тенденцію, подібну до синусоїди в цілому аналогічну синусоїді економічного розвитку за циклами. Наразі спостерігається рівень злочинності, аналогічний періоду 1994-1998 рр.

Разом з тим, зі зростанням кількості злочинів в Україні зменшилася кількість цивільних справ, розглянутих судами, кількість осіб, притягнутих до відповідальності, та кількість засуджених осіб.

Зазначене є тривожною тенденцією та вказує, в першу чергу, на те, що за певною частиною злочинів не розпочинаються судові провадження.

Ті ж злочини, що були виявлені та за якими розпочинаються розслідування, часто не завершуються притягненням до відповідальності винних осіб.